

בתושבתייהו דישראל, וקטיגורא אתעביד
סניגורא ואזיל ליה.

בדין קדשא בריה הוא אמר לשבעין שריין
דסחרין פורסטיא, חמיתון האי דלטורא,
היאך קאים על בני תדיר, (אסתכמו) הא שעירא
חדא דאשתכח (ס"א אשתדר) גביה, בפתקא דכל
חובייהו וכל טענותייהו, וכל מה דחטו וחבו
קמאי, והוא קביל לון. פדין אסתכמו כלהו,
דיהדרון אינון חובין על עמיה.

רבי אבא אמר, כל אינון חובין וחטאין
מתדבקין ביה, כמה דכתיב, (מיכה ז)
ותשליך במצולות ים כל חטאתם. ולבתר,
פלהו מתהדרן ברישיהון דעמיה, הקדא הוא
דכתיב, (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו את כל
עונותם אל ארץ גזרה. בהאי יומא מתעטר
פהנא בעטריין עלאין, והוא קאים בין עלאי
ותתאי, ומכפר עליה ועל ביתיה, ועל פהני,
ועל מקדשא, ועל ישראל כלהו.

האנא, בשעתא דעאל בדמא דפר, מכוין
ברישא דמהימנותא, ואדי באצבעיה,
כמה דכתיב, והזה אותו על הפפרת ולפני
הפפרת והיה עביד. בסים בקפטא (ס"א בקמפא)
דאצבעא, ואדי כמצליה, בטיפין דאצבעא,
לסטרי קפתורא (ס"א קטפורא) (ס"א כפורתא), אדי
ואתפוון, ושארי לממני אחת, אחת ואחת.
אחת בלחודהא, אחת דכליל פלא, אחת
שבחא דכלא, אחת דכלא אהדרן לקבלה,
אחת רישא דכלא. לבתר אחת ואחת, דאינון
שריין פחדא, ברעותא באחיותא, ולא
מתפרשן לעלמין.

בתר דמטא להאי ואחת, דהיא אימא דכלא.
מפאן שארי לממני בזווגא, ומני ואמר,
אחת ושמים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת

והקטגור נעשה סנגור והולך לו.
אז הקדוש ברוך הוא אומר
לשבעים השנים שסביב הפסא:
ראיתם את המלשין הזה, איך
עומד על בני תמיד? (מסבימים) הרי
שעיר אחד שנמצא (שנשלה) אצלו
בפתק עם כל חטאיהם וכל
טעיותיהם, וכל מה שחטאו וחבו
לפני, והוא קבל אותם. אזי כלם
מסבימים שיחזרו אותם החטאים
על עמו.

רבי אבא אמר, כל אותם עוונות
וחטאים נדבקים בו, כמו שכתוב
(מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל
חטאתם. ואחר כך כלם חוזרים
על ראשי עמו, זהו שכתוב (ויקרא
טז) ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה. ביום הזה
מתעטר הפהן בעטרות עליונות,
והוא עומד בין עליונים
ותחתונים, ומכפר עליו ועל
ביתו, ועל הפהנים, ועל המקדש,
ועל כל ישראל.

למדנו, בשעה שנכנס עם דם
הפר, מכון בראש האמונה, ומזה
באצבעו, כפתוב והזה אתו על
הפפרת ולפני הפפרת. ואיך
עושה? טובל בראשי (בדבוק)
האצבעות, ומזה כמצליה בטפות
האצבע לצדי הטבור (השפוע)
(הכפרות), מזה ומתפון, ומתחיל
למנות: אחת, אחת ואחת. אחת
לבדה, ואחת שכוללת הכל. אחת
השבח של הכל, האחת שהכל
חוזרים כנגדה, אחת הראש של
הכל. אחר כך אחת ואחת, שהם
שורים כאחד, ברוצן ובאחנה,
ולא נפרדים לעולמים.

אחר שמגיע לואחת הזו, שהיא
אם הכל, מפאן מתחיל למנות
בזווג, ומונה ואמר: אחת
ושמים, אחת ושלש, אחת

וחמש. אחת וישש. אחת